CHARITNÍ MRKNUTÍ

CHARITA FRÝDEK-MÍSTEK

...s námi nejste sami...

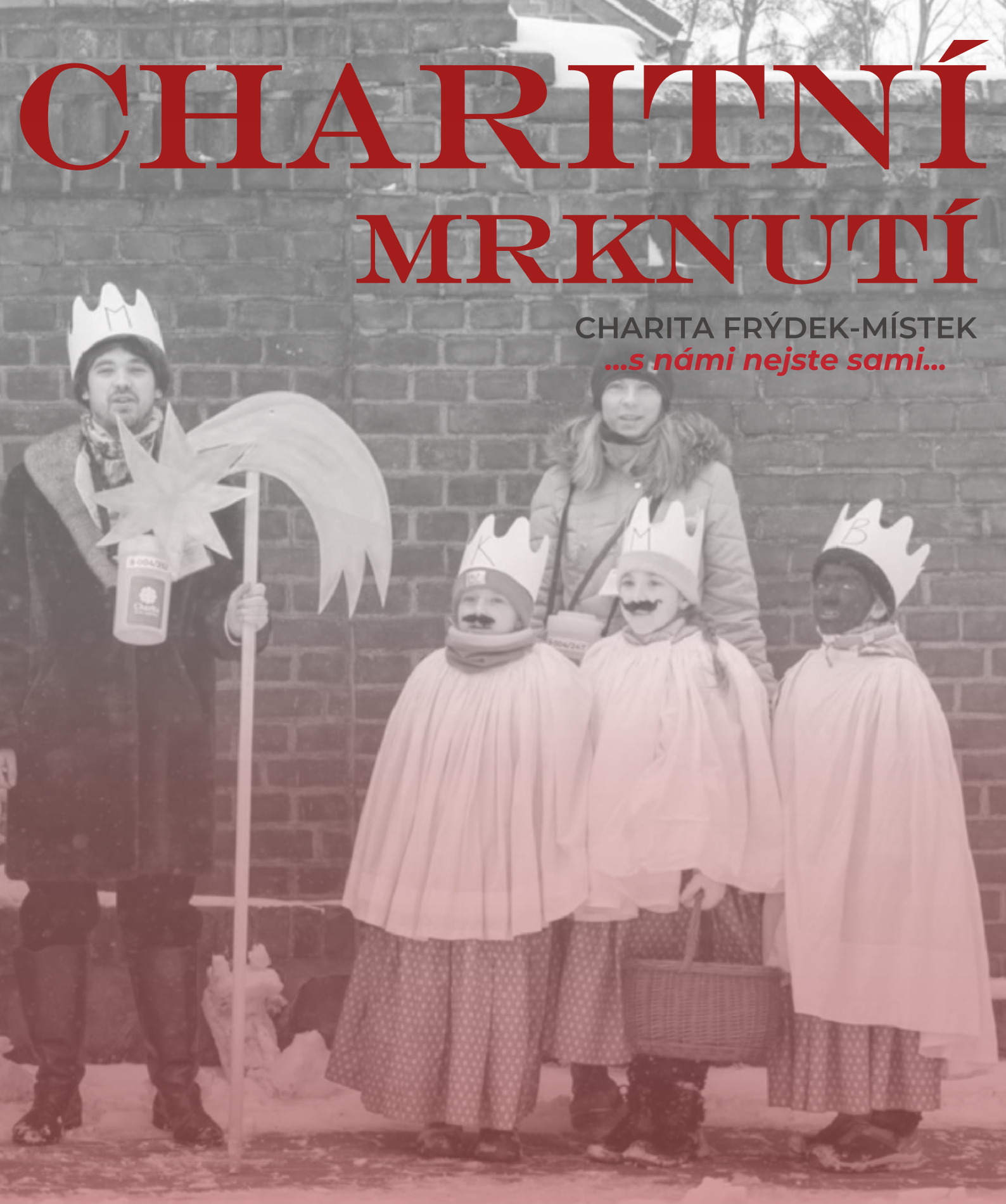

LEDEN - BŘEZEN 2024

Slovo ředitele

Po nějaké době za mnou přišla kolegyně s tím, zda bych nenapsal úvodník k Mrknutí. No jo, jenže o čem? Na jaké téma? Tak to bude úvodník o úvodníku :)

K čemu je vlastně dobrý úvodník, úvod? Dobrá otázka. Stejně jako v jiných případech je všude kolem nás a bereme jej možná jako samozřejmost. V divadle, kině máme uvaděčky, máme úvody, intra, předehry, předmluvy. Pohádky začínají „bylo nebylo za sedmi horami a kdovíkolika řekami“, Janovo evangelium začíná „Na počátku bylo Slovo“. A příkladů bychom našli kolem sebe spoustu. Takže nějakou formu úvodu asi potřebujeme.

Každý dobrý příběh totiž potřebuje nějakou formu uvedení. A dobrý úvod je stejně tak důležitý jako dobrý konec. Úvod ukazuje, kdo je kdo, připravuje nás na to, co přijde, navozuje atmosféru, vtahuje nás do děje, dává výchozí rámec, nastavuje kontext či je bodem, z něhož naše cesta začíná. Někdy se v knihách na začátku uvádí seznam postav, takové, kdo je kdo, v odborných textech míváme seznam zkratek, v programech divadelních představení to bývává obsazení rolí.

Úvod nemusí být statickým, jen popisným nebo klidným. Ne každá (operní) předehra začíná lehkým, jemným pomalým souzvukem tónů, některé jsou již na úvod vlnou, která nás pohltí. Stejně tak některé příběhy, ať již psané, slyšené, nebo hrané se nás hned ze začátku snaží vtáhnout do děje dramatickou scénou. Ale to už se musí umět, protože, pokud ještě na dvacáté stránce nevíte, která bije, kdo je kdo a proč v příběhu asi je, moc vás to bavit nebude. Podobné je to ale naopak – pokud na dvacáté straně příběh ještě pořádně nezačal, asi jej odložíme.

Dobrý úvod je tedy důležitý, může hodně nakopnout, nadchnout, vzbudit nadšení, stejně jako bohužel pokazit. Bez úvodu se ke konci nedostaneme. A my nyní, psáno v lednu, začínáme příběh tohoto roku. Ať je tedy tento úvod povedené, pro každého takový, jakým jej potřebuje, ať již klidným, lehkým, rozespalým, nebo bouřlivým a akčním.

Martin Hořínek
ředitel Charity Frýdek-Místek

Foto: Libor Solař

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA OČIMA KOORDINÁTORKY

Tříkrálová sbírka je neodmyslitelnou součástí prvních lednových dnů, která je známá napříč celou republikou. Koledníci v ulicích, tradiční průvody v čele se třemi králi a mnohé další s tím spojené. Běžně se toto všechno odehrává v rozpětí čtrnácti dnů. To však neplatí pro pracovníky charit ani jejich dobrovolníky. Sbírce se totiž věnují v mnohem větším měřítku. Každoročně se dočteme o výsledcích sbírky pro jednotlivé oblastní charity společně s jejich záměry s jednotlivými výnosy. Málokdy však padne zmínka o tom, co sbírka skutečně obnáší. Samotné přípravy začínají již v podzimním čase a rozhodně to není jen o „přípravě kasiček“. Kdo jiný by nám mohl umožnit nahlédnout pod pokličku reálných příprav než sama koordinátorka Tříkrálové sbírky pro Charitu Frýdek-Místek, Silvie Vojkovská?

„Tříkrálová sbírka je téměř celoroční proces. Začínáme v říjnu a končíme vlastně v květnu dalšího roku. Zapojeni jsou nejen pracovníci naší Charity, ale i dobrovolníci v podobě obecních koordinátorů a jejich koledníků, bez kterých by nebylo reálné sbírku realizovat.

Ano, úplným základem je příprava a kontrola pokladniček, kdy dbáme na to, aby žádná z nich nebyla nijak poničená, znečištěná a zároveň, aby měla každá své označení, nepoškozené nálepky a správný QR kód. Letos jsme měli pokladniček 351. To ale není rozhodně vše...

K jednotlivým kasičkám se chystají tašky pro koledníky, obsahující cukry, křídy, kolednický manuál, drobné dárky a svačinky pro koledníky. S balením tašek pomáhají klienti našich středisek. Letos se zapojila více než tisícovka koledníků a nabalili jsme téměř na čtyři stovky tašek.

Tři dvojice charitních pracovníků pak vyjíždí napříč obcemi od Paskova po Bílou, kde pečetí na úřadech pokladničky a předávají je pak s taškami obecním koordinátorům, a ti je dál distribuují mezi koledníky. Jenom samotný rozvoz zabere zhruba 2 týdny a objedeme zhruba 30 obcí.

Tříkrálová sbírka ale není jen koleda, ale doprovázejí ji různé akce. Místecká farnost pořádá každoročně Tříkrálový průvod, a to ve spolupráci s Lidovým domem, městem Frýdek-Místek a naší Charitou. A na závěr koledování pořádáme zase my Tříkrálový koncert frýdeckých a místeckých schol. Ten je pomyslnou tečkou celé sbírky. To ale neznamená konec sbírky pro nás. V této fázi se chystáme na rozpečeťování pokladniček, takže návrat za všemi koordinátory a do obcí. Na smluvených místech totiž otevíráme pokladničku za pokladničkou za přítomnosti pověřených lidí z obecních úřadů a počítáme jejich obsah. Letos se v pokladničkách našlo kde co - stravenky, neplatné mince, sim karty, žetony do nákupních košíků, vzkazy téměř milostné.

Po tom všem ještě následuje různá administrativa, včetně PR úkonů, jako je celkové vyhodnocení, sdělení výsledků prostřednictvím sociálních sítí, zpravodajů apod., články, sběr a sdílení fotografií, čímž celá tzv „TKS agenda“ zasahuje až do měsíce února. A pak následuje ještě práce s administrací výsledků a vyúčtováním realizovaných záměrů na využití sbírky.

Je to práce dost náročná, nejen na čas, ale baví mě to. Hodně ku pomoci jsou mi "charitní kurýři", kteří jsou už ve své práci zběhlí. Snažím se jim vše připravit tak, aby měli práci co nejjednodušší. V průběhu

sbírky pak také sbírám podněty/zkušenosti a vždy alespoň o kousek posunujeme koordinaci v dalším ročníku. Spolupráce s koordinátory je strašně fajn. Znám se i s některými koledníky, takže od nich získávám zpětnou vazbu a jsme fakt rádi, že v tom jsou s námi. Ten pocit, když člověk pak za sebou v únoru vidí obrovský kus odvedené práce a že všechno klaplo na výbornou je hodně motivující

Samozřejmě se potkáváme i s nějakými těmi negativy… koleda ve městě – není tolik koledníků, aby se zvládlo přijít ke každému, a to se setkává s kritikou, hlavně na sociálních sítích. Nejednou jsme reagovali na komentáře, že není v našich silách pokrýt celé město, jelikož koledníci jsou lidé, kteří to dělají ve svém volném čase. Proto také mnohdy reagujeme připomínkou na Tříkrálový průvod, kde jsou koledníci přítomni. Nebo odkazujeme na naše jiné aktivity spojené se sbírkou. Věřím, že účast na akcích může být pro mnohé nevšedním zážitkem, který zanechá hezké vzpomínky se kterými si člověk může Tříkrálovou sbírku spojit.“

Už několikátý rok za sebou pro nás pivovar Koníček navařil „Tříkrálový speciál“, díky kterému se podařilo vybrat 61 380 Kč.

Děkujeme!

A jak to vidí paní Radmila Šugarová, koordinátorka pro město Paskov?

Koordinátorkou koledníků Tříkrálové sbírky pro město Paskov jste již skoro 19 let. Není tajemstvím, že koordinace koledníků je vcelku náročná. Prozraďte nám, co Vás v této roli stále drží?

Koledovat jsem začala v době, kdy onemocněla paní Machalová, která se o Tříkrálovou sbírku starala. První roky sbírky jsme vybírali pro Charitu Ostrava. V Paskově byl totiž charitní dům. S dcerami, které byly tehdy na prvním stupni ZŠ, jsme koledovali všech 14 dnů sbírky a prošli jsme většinu Paskova. Postupně jsme hledali další koledníky a dnes už v Paskově chodí 15 skupinek. Oproti jiným obcím v Paskově chodilo více kolednických skupin bez dětí, spíše starší babičky. Obdivuji jejich vytrvalost, některé z nich chodí dodnes a mají i docela velké okruhy. Momentálně ale většinu skupinek tvoří děti. Hodně nám pomáhá taky místní folklorní soubor Paskovjanek.

A co mě při tom drží? Charitu považuji za důležitou službu, takže vědomí, že Tříkrálová sbírka pomáhá její činnosti.

Můžete nám ve stručnosti popsat Vaši náplň od A-Z?

V listopadu mi obvykle telefonuje koordinátorka Tříkrálové sbírky v Charitě Frýdek-Místek, paní Vojkovská, a ptá se mě, zda budeme pokračovat a domluvíme se na počtu pokladniček. Během prosince oslovuji koledníky a snažím se hledat nové zájemce. Momentálně máme 3 neobsazené okruhy, které koledujeme s manželem sami.

Koledníci si postupně vyzvedávají pokladničky a tašky pro koledníky a společně domlouváme okruhy. Během sbírky taky koleduji a poté zase přebírám naplněné pokladničky. Po sbírce společně s charitními pracovníky na městském úřadě pokladničky počítáme. Vzhledem k tomu, že jsou vybaveni počítadly mincí, je to teď mnohem rychlejší. Pamatuji si, jak jsme chodili společně s dalšími farnicemi na úřad počítat tříkrálovou sbírku před lety, byl to vždy program na celé dopoledne. Po Tříkrálové sbírce se ještě snažíme dělat setkání paskovských koledníků. Letos jsme se sešli 26. 1. Povídali jsme si o našich zážitcích a přišel za námi i ředitel Charity Frýdek-Místek, pan Martin Hořínek.

Ne všichni jsou příznivci této sbírky. Občas se totiž setkáváme i s negativními ohlasy veřejnosti. Měla jste také někdy tu „čest“? Jak se s tím případně vypořádáváte?

V dnešní době se už s negativními ohlasy tolik nesetkávám. V médiích se o sbírce hodně mluví, takže nás lidé spíše vyhlížejí a ptají se, kdy přijdeme. Samozřejmě, že na domy, kde nám opakovaně nechtěli otevřít, nezvoníme. Jsou to ale opravdu výjimky.

Závěrem nám řekněte, jak hodnotíte letošní ročník? Jste s výsledkem spokojení?

S letošním ročníkem jsem spokojená, lidé k nám byli opravdu štědří. Mám taky velkou radost, že se nám letos podařilo uskutečnit setkání koledníků.

CHARITA NENÍ JEN O MATERIÁLNÍ POMOCI

Když se řekne “charita”, představí si řada lidí dobročinnou sbírku nebo místo, kam je možné zavézt lehce ošuntělé věci, aby ještě někomu posloužily. I to má pochopitelně svůj význam. Ale protože v mluvené řeči není možné rozpoznat velká písmena, snadno pak dochází k záměně s tím, co dělá “Charita” - tedy organizace poskytující sociální a zdravotní služby. Zkusme se společně alespoň stručně podívat na to, co konkrétně nabízí Charita Frýdek-Místek.

Lidský život může být docela náročný, a to dokonce ještě dříve, než se člověk narodí. Už v době těhotenství někdy nastávající maminky potřebují radu nebo psychickou i materiální podporu. A rodiny s dětmi ji často potřebují i v dalším průběhu společného života, kdy řeší starosti s bydlením, s dluhy, s výchovou dětí a péčí o domácnost. V tom všem se mohou obrátit na služby **Centra Pramínek** nebo na **Poradenské centrum**. Školní děti a mládež se mnoha praktickým i vztahovým dovednostem mohou naučit v **Klubu**

Nezbeda. A pokud svůj čas tráví spíše venku, nabízí jim podporu a preventivní programy **Rebel**. Jestliže má dítě ze znevýhodněného prostředí těžkosti se školními výsledky, je zde pro ně projekt **Doučování**, kdy jim pracovníci pravidelně a dlouhodobě pomáhají s učením.

I v dospělosti se můžeme potýkat s řadou obtíží. Velkým zásahem do života se může stát nemoc, která nám dočasně nebo trvale znemožní, abychom se sami o sebe postarali. I pro takové situace jsou zde služby Charity FM. **Charitní pečovatelská služba** umožňuje nemocným nebo starším lidem, aby s její pomocí mohli žít doma, kde jsou zvyklí. Jestliže nemocný ve své domácnosti potřebuje krátkodobější pomoc (třeba v případě nepřítomnosti toho, kdo o nemocného obvykle pečuje), je možné využít **Terénní odlehčovací službu.** Zajištěna je i zdravotní péče v domácím prostředí - je zde totiž **Salvia** a její zdravotní sestry k nemocným denně vyjíždějí do terénu. Pro zdravého člověka je mnoho věcí samozřejmých, ale pro nemocného jsou nad jeho síly. Usnadnit život mohou různé kompenzační pomůcky, které není nutné kupovat, protože je možné je i dlouhodobě zapůjčit v **Půjčovně pomůcek**.

Tíživou zkušeností bývá duševní onemocnění, proto má Charita FM celou řadu služeb pro osoby, které mu čelí. Přímo v místě bydliště své klienty podporují pracovnice služby **ZOOM**. Pomoc nabízí i **Denní centrum Maják**, kam mohou klienti docházet podle svých potřeb. Komplexní podporu najdou ti, kdo se potýkají se závažným duševním onemocněním, v **Beskydském centru duševního zdraví**, a to sociální i zdravotní. Jestliže pak někdo trpí chronickým duševním onemocněním, které mu znemožňuje, aby se sám o sebe postaral, je zde pobytové zařízení **Oáza pokoje**.

Je docela přirozené, že s přibývajícími roky nám ubývají síly a senioři v různé míře potřebují podporu. Informace, místo k setkávání a motivaci k aktivitě nabízí této věkové skupině **Seniorpoint**, kam senioři podle svého zájmu mohou přijít. Větší míru podpory pak najdou v **Denním stacionáři Paskov**, kde mohou smysluplně a aktivně trávit čas především tehdy, když jejich blízcí jsou v práci. Řada seniorů však už zůstává doma a pečují o ně jejich blízcí a výše zmíněné terénní služby pro nemocné. I pečující osoby si ale potřebují na nějakou dobu odpočinout nebo samy řeší vlastní zdravotní problémy. V takovém případě je možné na několik týdnů využít pobytovou **Charitní odlehčovací službu**, kde je po potřebnou dobu o seniora plně postaráno. Jestliže pak už z různých důvodů není možné, aby senior žil ve svém domově, může další období svého života prožívat v **Domě pokojného stáří**, kde o něj pečuje tým pracovníků.
Ve svém životě - od narození až do smrti - můžeme prožívat různé náročné situace. Úsilí pracovníků všech služeb Charity FM je zaměřeno k tomu, abychom na ně nezůstali sami.

Hana Baránková

„NÍZKOPRAH JE JEN PRO ROMSKÉ DĚTI"

Klub už dávno není jen pro romské děti. Zhruba od roku 2015 navštěvují klub taky české děti, které i ve školách mají romské kamarády, se kterými do klubu přicházejí. V klubu se potkávají všechny věkové kategorie od nejmenších po ty starší, romské i neromské. Nálepka, kterou klub dlouho nosil (že ho navštěvují jen romské děti) se za těch pár let povedla z části odlepit, ale málo kdo to ví.... My tak můžeme hodnotit podle dětí, které k nám chodí.

Jana Maluchová

Nízkoprahový ≠ bezbariérový

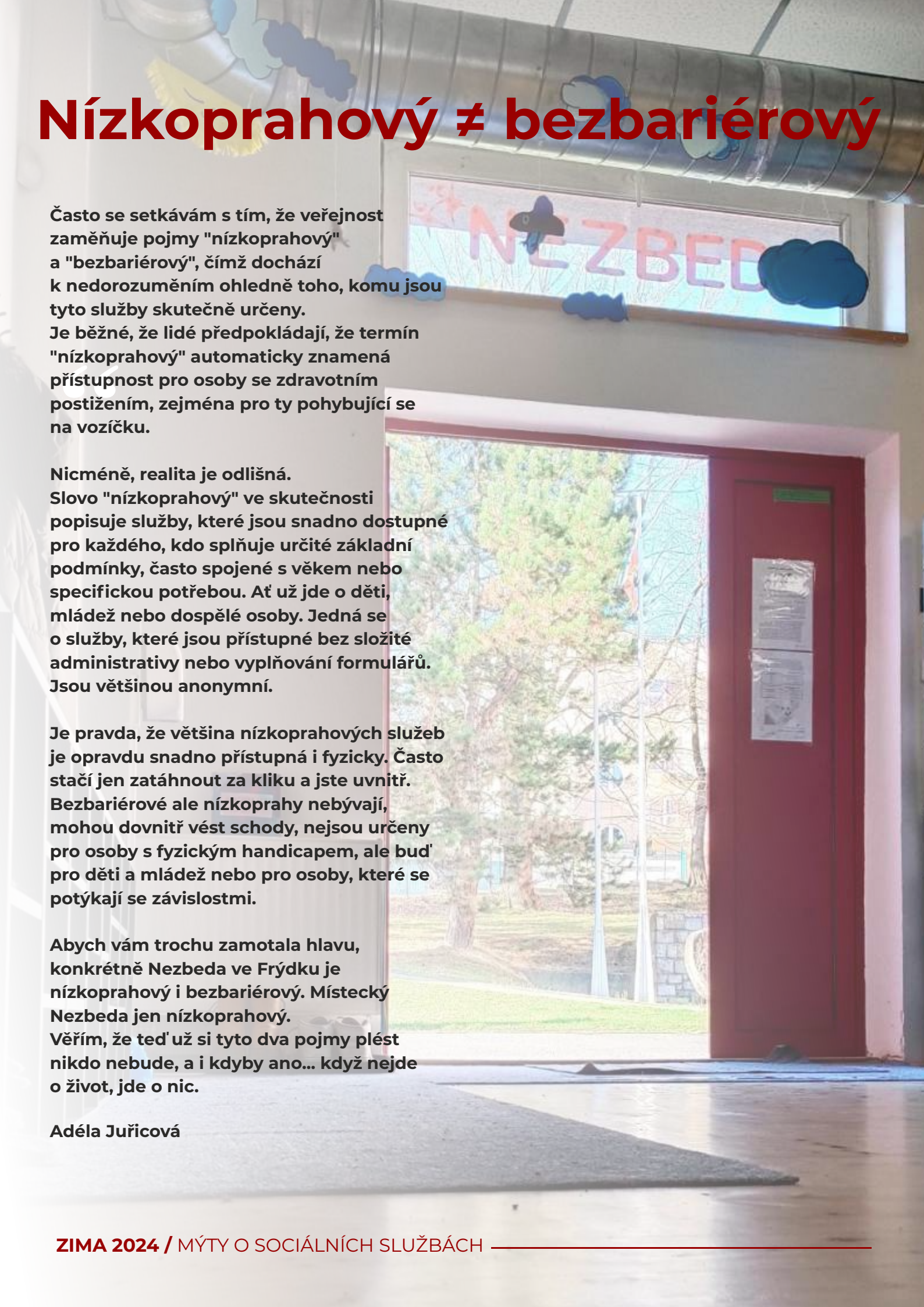

Často se setkávám s tím, že veřejnost zaměňuje pojmy "nízkoprahový" a "bezbariérový", čímž dochází k nedorozuměním ohledně toho, komu jsou tyto služby skutečně určeny.
Je běžné, že lidé předpokládají, že termín "nízkoprahový" automaticky znamená přístupnost pro osoby se zdravotním postižením, zejména pro ty pohybující se na vozíčku.

Nicméně, realita je odlišná.
Slovo "nízkoprahový" ve skutečnosti popisuje služby, které jsou snadno dostupné pro každého, kdo splňuje určité základní podmínky, často spojené s věkem nebo specifickou potřebou. Ať už jde o děti, mládež nebo dospělé osoby. Jedná se o služby, které jsou přístupné bez složité administrativy nebo vyplňování formulářů. Jsou většinou anonymní.

Je pravda, že většina nízkoprahových služeb je opravdu snadno přístupná i fyzicky. Často stačí jen zatáhnout za kliku a jste uvnitř. Bezbariérové ale nízkoprahy nebývají, mohou dovnitř vést schody, nejsou určeny pro osoby s fyzickým handicapem, ale buď pro děti a mládež nebo pro osoby, které se potýkají se závislostmi.

Abych vám trochu zamotala hlavu, konkrétně Nezbeda ve Frýdku je nízkoprahový i bezbariérový. Místecký Nezbeda jen nízkoprahový.
Věřím, že teď už si tyto dva pojmy plést nikdo nebude, a i kdyby ano... když nejde o život, jde o nic.

Adéla Juřicová

STŘEDISKA POD VNITROSKOPEM

CHARITNÍ ODLEHČOVACÍ SLUŽBA

Darja Hamalová

Jaké služby poskytujte a pro koho?

Klientům poskytujeme ubytování, stravu a péči.

Kapacita ubytování je od 1. 1. 2024 navýšená o 3 místa. Máme k dispozici celkem 3 jednolůžkové pokoje a 6 dvoulůžkových pokojů. Klienti k nám přicházejí na různě dlouhou dobu od 3 dnů do 3 měsíců, většinou mají zájem o jednolůžkový pokoj, aby měli soukromí nebo naopak z ohleduplností ke spolubydlícímu. Tento jejich požadavek chápeme a snažíme se jím co nejvíce vyhovět. Jsou však i klienti, kteří naopak uvítají na pokoji společnost, protože jsou v domácím prostředí osamělí a je to pro ně příjemná změna. Všechny pokoje jsou umístěny v podkroví, kde jsou přiznané dřevěné nosníky což působí velmi příjemně. Ale má to i svá úskalí při uspořádání potřebného vybavení a kompenzačních pomůcek.

Zajišťujeme také stravu, kterou podáváme 4 – 5x denně: snídaně, oběd, svačina večeře a druhá večeře pro diabetiky. Pokud klient potřebuje dietu jsme schopni zajistit racionální, šetřící nebo diabetickou stravu.

To hlavní, co klientům poskytujeme je pomoc při péči o vlastní osobu, bez toho by nešlo o sociální službu. Pro nás však není důležité, jak moc potřebuje pomoci nebo jak vysoký má příspěvek na péči. Stačí pouze, že již není zcela samostatný má věk nad 45 let a nemá psychické onemocnění.

Kdo se u Vás o klienty stará?

O klienty se starají zkušené a vyškolené pracovnice, které dle potřeby pomáhají s běžnými úkony tak, aby měl uživatel zajištěné své potřeby. Snažíme se brát ohledy na jeho zvyklosti z domova, protože předpokládáme že se vrátí do svého domácího prostředí.

Protože to naše legislativa neumožňuje nemáme v našem teamu zdravotní sestru ani lékaře, což nám značně komplikuje péči. V případech, kdy je nezbytně nutná péče zdravotní sestry, kontaktujeme lékaře nebo rodinu, aby úkony zajistila formou terénní zdravotní služby. V případě nutnosti odborného lékařského nebo psychiatrického vyšetření zajišťuje rodina.

Čím si myslíte, že jste výjimeční?

Jsme malá služba a působíme spíše jako rodina než ústav. Naše prostředí působí útulně a připomíná běžnou domácnost. Pracovní team tvoří 10 pracovníků a pro klienty to tedy není tak moc, aby si nás všechny zapamatovali. Většina klientů se k nám dle potřeby opakovaně vrací, což je pro ně i pro nás jednodušší. Hlavně odpadá strach z neznámého prostředí a změny.

Plánujete v blízké době nějaké změny? Ať už v poskytování služeb či nějaké rekonstrukce střediska?

Ve většině pokojů jsou pouze střešní okna, což znemožňuje klientům vizuální kontakt s venkovním okolím. Nemáme k dispozici ani balkón, proto hledáme cesty, jak imobilním klientům zprostředkovat alespoň trochu kontakt s přírodou nebo čerstvým vzduchem. Napadlo nás řešení vybudovat balkón, je to sice finančně i stavebně náročný zásah do budovy, ale vnímáme, že by to určitě stálo za to a klientům by to velmi zkvalitnilo pobyt u nás. Ještě bychom chtěli na každý pokoj pořídit TV, aby si klienti nemuseli k nám TV přinášet z domova, někdy i na pár dní. Každý klient má jiný oblíbený program a pokud se musí shodnout pouze na jednom může u nich nastat rozčarování. Sice se někomu může zdát, že jde o nadstandard, ale opak je pravdou, v seniorském věku je sledování TV jeden z hlavních zájmů, kterými si zpříjemňují dlouhé osamělé chvíle.

VYTRVALÍ

Jak dlouho je opravdu dlouho? A jak poznat, že je to, to pravé nebo čas na změnu? Ať už se bavíme o zaměstnání nebo o aktivitách z běžného života, toto jsou otázky, které si každý z nás už alespoň jednou sám sobě položil.

Denní rutina může být pro někoho stereotypem, signálem posunout se někam dál. Pro jiné se však jedná o jednotvárnost, od které se ne a ne odpoutat.

Dovedete si ale představit pracovat ve stejné organizaci, na jedné pozici, se stejnými pracovními úkony třeba i 20 let? Nereálné? Naši zaměstnanci Vás přesvědčí o opaku.

Od kterého roku pro Charitu Frýdek-Místek pracujete a na jaké pozici?
„V Charitě pracuji od roku 2000 na pozici „zdravotní sestra“ ve směnném provozu. Toto poslání vykonávám velmi ráda a s láskou. Mohu zde uplatnit své zdravotnické i sociálně-emoční znalosti a dovednosti.”

Jste na této pozici po celou dobu svého působení? Pokud ano, můžete srovnat své začátky s nynějším působením?

Olga Kielarová

„Ano, na této pozici jsem po celou dobu svého působení v Charitě, vždy v dobrém pracovním kolektivu.

Asi bych zmínila jednu velkou organizační změnu našeho zdravotního úseku, která nastala teprve nedávno. Paní Hrtúsová Nikola, vedoucí zdravotního úseku, odešla na mateřskou dovolenou. Všichni jí to přejeme, byla jedničkou v oboru.”

Myslíte, že je dobré zůstat na jednom místě tak dlouho?
„Asi záleží na člověku. Změny vyvolávají v mé osobnosti chaos a negativní emoce a stabilita mě vede k optimismu, pozitivnímu myšlení a duchovní pohodě.”

Prozradíte čtenářům recept na to, jak docílit takové dlouholetosti?
„Důležitý je nejen kolektiv, ale i klienti, kteří pro mě byli a stále jsou hodně důležití . Po dobu mého působení se často neměnili, a to s tím hodně souvisí. Člověk si k nim pak vytváří určitý vztah, má k nim blízko a o tom ty sociální služby prostě jsou.”

Jistě došlo také k větším celoorganizačním změnám?
„Charita pod vedením pana ředitele Hořínka má jen vzestupnou, rozvíjející se tendenci, s novými moderními prvky, které jsou důležité nejen pro současnost, ale i pro další čas. Velkou předností, která tady nebyla, je výborná informovanost, jak v oblasti pracovní, kulturní i vzdělávací. Tím se naplňuje všem heslo „s námi nejste sami...“ Informovanost stmeluje Charitu, předchází nejistotě a otevírá mi okno do budoucnosti.”

Je to už řádka let, kdy se toho událo opravdu hodně. Na co ráda vzpomínáte a na co naopak vzpomínáte nerada?
„Za tak dlouhou dobu se toho hodně změnilo, naštěstí k lepšímu, proto na to méně dobré a zlé vzpomínám s nostalgií.”

Je něco, co byste chtěla popřát Charitě Frýdek-Místek do dalších let?
„Do dalších let bych ráda popřála jediné. S láskou vstříc budoucnosti Charitě.”

Od kterého roku pro Charitu Frýdek-Místek pracujete a na jaké pozici?
„Pro Charitu F-M pracuji od roku 1999, momentálně pracuji na pozici administrativní pracovnice v Domě pokojného stáří."

Jste na této pozici po celou dobu svého působení? Pokud ano, můžete srovnat své začátky s nynějším působením?
„Ne, tehdy jsem nastoupila na pozici mzdová účetní, personalista, na které jsem pracovala až do r. 2017. Měla jsem na starosti mzdovou a personální agendu pro pracovníky DPS, Oázy pokoje, později i Charitní odlehčovací služby a k tomu hospodaření s provozní pokladnou."

Myslíte, že je dobré zůstat na jednom místě tak dlouho?
„Netvrdím, že zůstat přes 20 let na jednom místě musí být pro každého dobré, je to zcela individuální, ale mně tato práce obohacuje, naplňuje, neměla jsem potřebu hledat jinou práci."

Prozradíte čtenářům recept na to, jak docílit takové dlouholetosti?
„Musí vás to bavit, musíte se do práce těšit, to souvisí s kolektivem a prostředím, ve kterém pracujete, ve kterém se cítíte dobře, a též s pocitem, že vaše práce je někomu prospěšná."

Jistě došlo také k větším celoorganizačním změnám?
„Celoorganizační změny přinesly především to, že pracovní pozice důležité pro chod organizace byly postupně vytvářeny centrálně. Do té doby na střediscích dělal jeden pracovník více činností pro své nebo i několik středisek. Pro celou organizaci se začala vytvářet jednotná metodika, jednotné směrnice, nařízení, vznikly pracovní pozice, které v konkrétních oblastech vedou a řídí všechna střediska, všechny pracovníky."

Je to už řádka let, kdy se toho událo opravdu hodně. Na co ráda vzpomínáte a na co naopak vzpomínáte nerada?
„Vzpomínek za ta dlouhá léta je opravdu hodně. Začátky nebyly jednoduché, například, kdy jsme se doslova přeli o pracovní stůl nebo židli do kanceláře. Kdy jsme počítali nějakou dobu výplaty ručně, kdy jsem se chodila ptát do různých zařízení, jak se dělá to či ono. Vzpomínám na pořízení prvního počítače, na pořízení mzdového programu, na sanitky, které přivezly první klienty. Na to veliké nadšení, s kterým jsme práci vykonávali a vzájemně si různě pomáhali.

Ludmila Moniaková

Nerada vzpomínám na období, kdy do důchodu odešla vedoucí domova a začaly se provádět změny, které ve své podstatě byly dobré, ale způsob, jakým byly mnohdy prováděny, vedl k vytváření velkého napětí na pracovišti, v kolektivu – byly dny, kdy jsem se netěšila do práce. Naštěstí toto období nebylo dlouhé, přišel nový „kapitán", který svoji „posádku" dobře a s přehledem řídí."

Je něco, co byste chtěla popřát Charitě Frýdek-Místek do dalších let?
„Samozřejmě jen to nejlepší! Aby při naplňování svého poslání měla v cestě co nejméně překážek, aby měla pro svou činnost dostatek financí, dostatek kvalitních pracovníků, které bude práce v Charitě zároveň i naplňovat. Aby Charita Frýdek-Místek byla pro veřejnost stále pevným a nedílným článkem v řetězci sociálních služeb, které jsou v našem městě a okolí poskytovány."

CHARITA FRÝDEK-MÍSTEK
...s námi nejste sami...

CHARITNÍ MRKNUTÍ, leden - březen 2024, vydává Charita Frýdek-Místek pro potřeby interní a externí komunikace, redakce: Tereza Staroščáková
autor foto TKS: Vladimír Liška, Člověk a víra

Charita Frýdek-Místek, Příborská 602, 738 01 Frýdek-Místek, IČ: 45235201, č.ú.: UniCredit Bank 2112858051/2700, www.charitafm.cz, e-mail: info@charitafm.cz, tel.: 731 688 521, ID DS: qwum9f2